

Iniciatíva pre uvedenie si rizík očkovania

je občianske združenie rodičov, ktorých deti mali zdravotné problémy v dôsledku očkovania. Naším cieľom je v súvislosti s očkovaním **zlepšiť informovanosť** rodičov aj lekárov a následne v zmysle ústavy **umožniť vysloviť informovaný súhlas alebo nesúhlas** s touto imunologickou operáciou, čo je **štandard pôvodných členských štátov EÚ**. Z obdobia socializmu pretrvávajúca prax povinných celoplošných očkovaní **porušuje ústavné právo** na nedotknuteľnosť osoby a súkromia a medzinárodný **Dohovor o ochrane ľudských práv a dôstojnosti človeka v súvislosti s aplikáciou biológie a medicíny**, ktorý v kapitole II, Článok 5 uvádza, že „zásah v oblasti zdravia sa môže vykonať iba vtedy, ak osoba, ktorej sa to týka, bola informovaná a so zásahom vyjadrila súhlas...“, čo sa neumožňuje. Odmietame preto oprávnenosť udeľovania pokút rodičom, ktorí nedajú zaočkovať dieťa.

Žiaľ, v praxi sa stretáme s tým, že pediatri nepoznajú zloženie vakcín, ich negatívne účinky, nedodržiavajú zákonom stanovenú povinnosť bez vyzvania poskytnúť rodičom pred očkovaním príbalový letáčik, neinformujú rodičov o rizikách, dokonca ich zastrašujú, ale následne - ak dôjde k poškodeniu zdravia dieťaťa, odmietajú uznať súvislosť zdravotných komplikácií s očkovaním. Obete očkovania štát neodškodňuje a neuhrádza im zdravotnú starostlivosť v plnej výške. Čiže: Bremeno starostlivosti o choré dieťa ostáva výlučne na pleciach rodičov, ktorým sa však prvotne upiera právo slobodne a informovane sa rozhodnúť.

Verím, že napriek rôznym názorom nás spája rovnaká motivácia – **úprimný záujem o zdravie našich detí**. Očkovanie bolo etablované ako prostriedok na zlepšenie zdravotného stavu detí. Otázkou však je, či a s akým výsledkom sa hodnotí vyše polstoročná tradícia celoplošného očkovania detí od narodenia. Aký je jej dopad na zdravie populácie?

Obvykle býva odpoveďou vyčíslenie ústupu, či eliminácie chorôb, proti ktorým sa očkuje. Takáto odpoveď nie je komplexná. Nezahŕňa celú šírku dopadu vakcinácie, pretože **chýba definovanie a vyčíslenie poškodení zdravia spôsobených očkovacími látkami**.

Na Slovensku sa negatívne reakcie obvykle kvantitatívne bagatelizujú a kvalitatívne sa obmedzujú na sčervenanie, opuch, či zvýšenú teplotu. Je to však v rozpore s poznatkami zahraničných odborníkov i s pozorovaniami z praxe. Renomované štúdie, výskumy a publikácie priniesli v poslednom desaťročí **prelomové poznatky o neurotoxícite ortuť a hliníka** používaných vo vakcínach v množstve mnohonásobne prekračujúcom normy, o **narušení imunitného systému** jeho fixovaním v TH2 reakcii, či o **autodeštruktívnej reakcii imunitného systému mozgu** na očkovanie. Varujú pred vážnymi negatívnymi účinkami vakcín v podobe porúch imunitného systému, autoimunitných chorôb, neurologických poškodení, opakujúcich sa a chronických zápalových ochorení - menovite autizmu, detskej cukrovky, syndrómu náhleho úmrtia dieťaťa, epilepsie, poškodenia očí, astmy, reumatických ochorení, ekzémov, alergií, porúch vývoju reči, dislexie, disgrafie a iných postihnutí a ochorení, ktorých neustále pribúda a nadobúdajú už epidemický charakter. I keď sa kvôli **tlaku farmaceutických koncernov a nimi financovaných výskumov** súvislosť niektorých postihov s vakcináciou neuznáva, dostupná informačná báza je natoľko bohatá, že nezávislému odborníkovi umožňuje názorovo správne sa zorientovať.

Na Slovensku sa z vyššie uvedených príčin očkovanie do súvisu s väčšinou uvedených chorôb a porúch oficiálne nedáva. Z tohto dôvodu chýbajú tieto súvislosti v štatistikách a vo vedomí lekárov, avšak nechýbajú v praxi.

Členovia nášho občianskeho združenia majú vlastné neblahé skúsenosti s vakcináciou. Prieskumy v teréne ukazujú že sa väčšina rodičov stretla s negatívnou reakciou na očkovanie. Mnohí pozorovali, že deti po očkovaní začínajú chorľavieť. Charakter reakcií s ktorými sme sa stretli je široký: počnúc hnisavými ložiskami a operáciami lymfatických uzlín (dokonca aj s onkologickými následkami) po vakcinácii proti TBC, cez ekzémy, alergie, opuchy (aj trvalé), zdurenia uzlín, reumatické ochorenia, trvalé zmeny správania dieťaťa, poruchy sústredenia, problémy s čítaním a písaním, poruchy reči až po symptómy svedčiace

o zásahu do mozgu (neutíchajúci plač, strata pohyblivosti a verbálneho prejavu a následné zaostávanie v týchto smeroch, poruchy motoriky), prepuknutie chorôb, proti ktorým sa očkuje, či detskú cukrovku, zápal mozgových blán s trvalým poškodením mozgu, stratu zraku, ochrnutie, dokonca smrť. Žiaľ, lekári väčšinou odmietajú akceptovať podozrenie a priame pozorovanie rodiča, že ide o reakciu na očkovanie, možná súvislosť sa nezaznamenáva do zdravotnej dokumentácie a nehlási sa. Navyše dochádza i k nátlaku, zastrášaniam, dokonca svojvôle (zaočkovanie detí bez vedomia rodičov) zo strany lekárov voči rodičom, ktorí sa zdráhajú dať si zaočkovať dieťa.

Tieto skutočnosti **narušujú vzťahy medzi rodičmi a pediatriami**, rodí sa nedôvera k pediatriom a **neochota a strach** otvorene o probléme diskutovať.

Vysoká, ba narastajúca chorobnosť detí je alarmujúcim javom, nad dôvodmi ktorého by sa mali odborníci zamyslieť. Do pozornosti vám dávame fakt, že neočkované deti, alebo len z malej časti očkované deti, sú väčšinou zdravšie, majú ľahší priebeh ochorenia a zriedkavejšie potrebujú lekársku starostlivosť. To platí i pri porovnaní očkovaných a neočkovaných detí v rodinách. Potvrďuje to i združenie rakúskych rodičov a výskum z Nového Zélandu (astma: 15% a 3%, ekzémy: 28% a 13%, infekty uší 25% a 6% atď).

V zahraničí tiež prebieha polemika o nutnosti očkovať trojkombináciou proti mumpsu, osýpkam a ružienke. Vedecky je už totiž dokázané, že je ideálne v detskom veku sa s týmito chorobami stretnúť, pretože ich prekonanie posilňuje imunitný systém, znižuje riziko vzniku vážnejších ochorení, ako sú rakovina, či astma. Poukazuje sa aj na zbytočnosť v rannom veku zaťažovať deti očkovaním proti chorobám, ktoré sa na malé dieťa nemôžu preniesť, alebo sa v svetovom meradle už takmer nevyskytujú. Príkladom je očkovanie génovo manipulovanou vakcínou proti hepatitíde B. Pritom na Novom Zélande po zavedení tohto očkovania v roku 1996 stúpol výskyt detskej cukrovky o 60%. Rovnaký nárast zaznamenali aj vo Fínsku a USA. Alarmujúco rastie výskyt detskej cukrovky aj v SR, pričom ďalší kvantitatívny skok zaznamenal po pridaní povinného očkovania proti pneumokokom.

Nad'alej sa s rizikom neurologických poškodení a alergických reakcií očkujú dojčatá proti detskej obrne, hoci podľa WHO sa v roku 2004 vyskytlo na svete len 660 prípadov, pričom v Európe sa nevyskytuje vôbec. V SR sa nezaznamenáva ani výskyt detského tetanu, vakcína má preukázateľne nebezpečné vedľajšie účinky a podľa odborníkov by informácie, mydlo a peroxid vodíka urobili na poli boja proti tejto chorobe viac, ako vakcína. Minimálny je i výskyt záškrtu. Nehovoriac o BCG vakcíne, ktorá sa na západe dávno nepoužíva a jej kontraproduktívnosť dokázala rozsiahla štúdia WHO v Indii (začala v roku 1968).

Myslíme si, že by sme si menované súvislosti mali uvedomiť a komplexne zhodnotiť súčasnú vakcinačnú prax s cieľom dosiahnutia čo najlepšieho zdravotného stavu detskej populácie. Je čas položiť na druhú misku váh početné choroby súvisiace s očkovaním. Je nutné, **aby rodičia i pediatri pozorne vnímali nežiaduce reakcie, zaznamenávali do zdravotnej dokumentácie aj časové súvislosti výskytu chorôb s očkovaním, hlásili ich a vyhodnocovali**. Preto apelujeme na senzibilný prístup pediatrov a **dodržiavanie zákona**, ktorý im ukladá povinnosť **bez vyzvania dať pred očkovaním rodičom k dispozícii príbalový letáčik**, lebo nepoučený rodič nemôže byť nápomocný v tomto procese.

Ing. Iva Vranská Rojková,
členka Rady občianskeho združenia
Iniciatíva pre uvedomenie si rizík očkovania

Súhrnvedeckých faktov s presnými citáciami uvádzam vo svojej knihe „**Vakcína alebo Nedovoľ, aby mi ublížili!**“ a bohatý študijný materiál nájdete na internetovej stránke Iniciatívy pre uvedomenie si rizík očkovania: **www.RizikaOckovania.sk**